

Svar på skriftligt spørgsmål SSS 259/2016 rd

Svar på skriftligt spørgsmål om att genom lag föreskriva om identifikationsmärkning av sällskapsdjur

Till riksdagens talman

I det syfte som anges i 27 § i riksdagens arbetsordning har Ni, Ärade talman, till den minister som saken gäller översänt följande skriftliga spørgsmål SS 259/2016 rd undertecknat av riksdagsledamot Anne Louhelainen /saf:

Tänker regeringen i samband med totalreformen av djurskyddslagen fastställa lagstiftningsmässiga skyldigheter när det gäller identifikationsmärkning av sällskapsdjur?

Som svar på detta spørgsmål anför jag följande:

I samband med totalreformen av djurskyddslagen har man låtit göra en utredning om en obligatorisk identifikationsmärkning av hundar och katter. I utredningen kartlades nuvarande tillvägagångssätt för identifikationsmärkning av katter och hundar samt undersöktes hur frågan har reglerats i andra länder i Europa. Ytterligare såg man i utredningen på olika alternativa sätt att ordna identifikationsmärkning och registrering samtidigt som man diskuterade konsekvenserna av processen.

Identifikationsmärkning och registrering av hundar har genom lagstiftning gjorts obligatorisk i de flesta medlemsstaterna i EU. Syftet med förpliktelsen är att minska antalet hittedjur samt att förebygga spridning av rabies och olaga införsel av djur. Däremot har bestämmelser om motsvarande arrangemang för katter införts endast i ett fåtal länder i Europa. I Finland är identifikationsmärkning och registrering av hundar och katter frivillig och djurens identifikationsuppgifter införs i flera olika register. Exakta uppgifter om hur många hundar och katter det finns i Finland kan inte fås. Man kan likväl anta att största delen av hundarna i Finland redan har blivit identifikationsmärkta och införts i något register. Däremot saknar de flesta katter identifikationsmärkning.

I Finland förekommer inte samma slags problem med spridning av rabies genom herrelösa hundar som i många andra länder i Europa. Å andra sidan förekommer olaglig införsel av hundar och katter liksom också valpfabriker även hos oss. Enligt utredningen skulle en obligatorisk identifikationsmärkning och registrering kunna bidra till en ansvarsfull verksamhet när det gäller uppfödning och försäljning av djur. I vissa fall kan en obligatorisk identifikationsmärkning och registrering även kunna underlätta utredningar av andra djurskyddsfall. Identifikationsmärkning och uppdaterade registeruppgifter kan antagligen även minska de kostnader som föräns för kommunerna av skötseln av hittedjur. Enligt 15 § i djurskyddslagen (247/1996) ska kommunen i 15 dygn ordna skötsel av hittedjur som tagits i förvar på kommunens område. Ofta är det kommunerna som får lov att stå för de utgifter som föräns av skötseln av katter, då det

Svar på skriftligt spørgsmål SSS 259/2016 rd

inte går att få tag på djurens ägare. Sannolikheten är ju faktiskt mycket större att ett sällskapsdjur som rymt eller annars gett sig av på strövtåg kommer tillrätta, om djuret är identifikationsmärkt och registrerat.

Om en obligatorisk identifikationsmärkning och registrering blir verklighet, ökar den troligtvis den administrativa bördan och orsakar större utgifter för en stor del av människorna. Hund- och kattägare får också mer arbete och besvär med att hålla registeruppgifterna uppdaterade. Också i det fallet att ett obligatoriskt registreringssystem bygger på de nuvarande frivilliga registren följer den största enskilda kostnaden av att systemet måste inrättas och förvaltas. Även övervakningen av den obligatoriska identifieringen och registreringen medför kostnader.

De fördelar som ett system ger måste naturligtvis vara större än nackdelarna för att det är motiverat att inrätta ett sådant system. Avsikten är att man gör en noggrannare utredning om de kostnader som inrättandet och förvaltningen av ett register orsakar innan man fattar beslut i frågan. Eventuella bestämmelser om identifieringsmärkning och registrering av hundar och katter ska i praktiken tas in i lagen om ett system för identifiering av djur (238/2010) trots att frågan har utretts i samband med totalreformen av djurskyddslagen.

Helsingfors den 16 maj 2016

Jordbruks- och miljöminister Kimmo Tiilikainen